

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

Andrei Șoimu împotriva Școlii de Sporturi pentru Copii și Juniori a Raionului
Hîncești
(litigiu de muncă)

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2025 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-788/25
NR. PIGD 2-21156339-01-2ra-13112025)*

Recursul a fost depus cu omiterea termenului de declarare.

Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. E. Bulat)
Curtea de Apel Centru (jud. M. Anton, N. Mămăligă, A. Malîi)

21 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Andrei Șoimu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 octombrie 2021, Andrei Șoimu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Școlii de Sporturi pentru Copii și Juniori a Raionului Hîncești prin care a solicitat obligarea directorului școlii de a angaja reclamantul în funcția de antrenor, a obliga să achite despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă începând cu 1 septembrie 2021 și până la soluționarea litigiului, a declara ilegală scrisoarea de refuz nr. 03/4 din 13 octombrie 2021, a încasa prejudiciul moral în mărime de 50000 lei.

2. Prin hotărârea Judecătorei Hîncești sediul Central din 16 martie 2023 acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

3. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2024, cererea de apel declarat de Andrei Șoimu a fost respinsă, iar hotărârea din 16 martie 2023 menținută.

4. La 3 noiembrie 2025, Andrei Șoimu a depus o cerere de recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2024 prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a cererii de recurs, obligarea intimatului la prezentarea statelor aprobate de fondator, casarea deciziei din 13 noiembrie 2024 și a hotărârii din 16 martie 2021 cu trimiterea la rejudecare a cauzei.

5. În motivarea recursului, referitor la termenul depunerii cererii de recurs, a fost invocat că despre decizia integrală a Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2024 a aflat la începutul lunii octombrie 2025 prin accesarea portalului instanțelor judecătorești prin intermediul nepoților, care ar fi mai abilitați în utilizarea tehnologiilor informaționale.

6. Recurentul susține că la 23 octombrie 2025 a făcut cunoștință cu materialele cauzei și cu decizia recurată.

7. Andrei Șoimu susține că decizia integrală nu i-a fost comunicată, or din scrisoarea de însoțire s-ar prezuma că a fost comunicată avocatului care i-a reprezentat interesele în instanța de fond. Potrivit mandatului avocațial, avocatul în cauză ar fi fost împuternicit să reprezinte interesele doar în prima instanță. La fel, avocatul nu ar

fi fost împuternicit să primească acte la etapa apelului și nu exista consimțământul recurentului pentru comunicări electronice fostului avocat.

8. Recurentul Andrei Șoimu invocă că la dosar lipsește avizul de recepție a deciziei integrale semnat de acesta. Adresa de email la care i-a fost expediată nu i-ar aparține. Recurentul admite că a constituit o circumstanță de remitere a unor informații în adresa instanței, însă personal nu-i aparține nicio adresă electronică.

9. La 22 decembrie 2025, intimatul a depus o referință prin care a solicitat considerarea ca inadmisibilă a recursului pe motiv că ar fi fost omis termenul de declarare a recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

11. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

12. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

13. Art.100 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară”.

14. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte”.

15. Art. 111 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. (2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

16. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

17. Art.22 alin. (1), (3), (4) lit.c) și alin. (5) al Codului civil:

„(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic. (3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat. (4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau (5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi”.

18. Art. 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronica și serviciile de încredere:

„(1) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, moment al expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic.

(2) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem – din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis.”

19. Art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

20. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. Până a purcede la verificarea argumentelor recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție urmează să verifice dacă acesta a fost depus în termen.

22. În sensul art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul, în prezenta cauză, urma a fi declarat în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

23. Recurentul susține că termenul de recurs a început a curge la 23 octombrie 2025 când a făcut cunoștință cu decizia integrală.

24. În principal, completul de judecată observă că decizia integrală a Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2024 a fost expediată la 10 februarie 2025 inclusiv la următoarele adrese electronice (f.d. 215):

a. radudubceac1@gmail.com;

b. *****.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că recurentul nu neagă faptul că la 10 februarie 2025 Curtea de Apel Centru a expediat la adresele electronice indicate decizia integrală. Recurentul critică faptul că expedierea a fost neconformă și nu ar reprezenta o comunicare corespunzătoare a deciziei integrale, motiv pentru care nu a început curge la acel moment termenul de recurs, din următoarele motive:

a. Avocatul Radu Dubceac nu ar fi fost împuternicit să reprezinte interesele lui Andrei Șoimu la etapa apelului;

b. Adresa electronică ***** nu ar aparține recurentului Andrei Șoimu.

26. În continuare, instanța de recurs va verifica momentul de la care începe a curge termenul de recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2024 pentru recurentul Andrei Șoimu.

27. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a tranșat deja faptul că din conținutul art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultă că principalul criteriu după care se realizează comunicarea actelor de procedură este cel al asigurării eficiente a transmiterii textului cuprins în act și confirmarea primirii lui (*Decizia nr. 2ra-435/25, §23*).

28. Pentru ca o adresă electronică să poată servi în mod valid și eficient drept canal de comunicare procedurală între instanță și participantul la proces, este necesar ca aceasta cel puțin să fie să fie asumată personal de către partea care o indică în actele depuse la dosar. Numai în această condiție, comunicarea electronică, de una singură, poate fi considerată conformă art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care permite transmiterea actelor de procedură la adresa electronică indicată de participant, ca alternativă echivalentă comunicării prin poștă terestră contra semnătură (*Decizia nr. 2ra-435/25, §26*).

29. Simpla indicare personală a adresei electronice în actul de procedură este suficientă pentru ca instanța să poată utiliza această adresă ca modalitate validă de comunicare. În acest sistem, expedierea actului la adresa electronică indicată se consideră ajunsă la destinatar dacă nu există o notificare de imposibilitate de livrare, întrucât operatorul poștei electronice generează automat o informare în cazul respingerii mesajului („Mail delivery system”), iar absența acestei notificări echivalează cu prezumția recepționării (*Decizia nr. 2ra-435/25, §29*).

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că și situația în care nu este indicat expres în actul de procedură adresa electronică, dar aceasta este utilizată în comunicarea cu instanța de judecată, este suficientă pentru a îndreptați Curtea de Apel Centru să expedieze actele de procedură la adresa vizată și acestea să fie considerate ca fiind comunicate corespunzător.

31. Confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire la aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi emailuri (*decizia nr. 2r-363/24, §54, decizia nr. 2r-385/25, §38*).

32. Raportând aceste considerațiuni asupra cazului dedus judecătii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că interesele lui Andrei Șoimu au fost reprezentate de avocatul Radu Dubceac în baza mandatului seria MA nr. 1457010 din 8 decembrie 2021 (f.d. 18). Pe versoul mandatului este indicată inclusiv împuternicirea „de a semna și de a depune cererea de apel”.

33. Cu adevărat, cererea de apel nemotivată și motivată, de către Andrei Șoimu, a fost semnată și depusă la 14 aprilie 2023 personal și nu prin intermediul avocatului Radu Dubceac (f.d. 165-166, 176-181).

34. Totuși, la 8 aprilie 2024, avocatul Radu Dubceac, în interesele lui Andrei Șoimu, a expediat electronic Curții de Apel Centru, de pe adresa electronică radudubceac1@gmail.com o cerere de amânare a ședinței de judecată din 17 aprilie 2024 (f.d. 187-189).

35. La ședința de judecată din 17 aprilie 2024 s-a prezentat personal apelantul Andrei Șoimu și reprezentantul intimatului, avocat Iulian Cașu. În cadrul ședinței de judecată instanța de apel a pus în discuție cererea de amânare a ședinței de judecată în baza cererii din 8 aprilie 2024 depusă de avocatul Radu Dubceac.

36. Andrei Șoimu a susținut această cerere, iar instanța a admis demersul înaintat de avocatul Radu Dubceac și a amânat ședința de judecată pentru 5 iunie 2024.

37. La acest aspect, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentul recurentului potrivit căruia avocatul Radu Dubceac nu ar fi avut împuterniciri să îi reprezinte interesele la etapa apelului nu se susține în circumstanțele cauzei.

38. Chiar dacă cererile de apel, atât cea nemotivată, cât și cea motivată, au fost semnate și depuse personal de Andrei Șoimu, rămâne relevant faptul că, în cadrul procedurii în apel, avocatul Radu Dubceac a întreprins acte de procedură în numele apelantului, inclusiv prin expedierea cererii de amânare din 8 aprilie 2024, transmisă Curții de Apel de pe adresa electronică radudubceac1@gmail.com. Mai mult, în ședința de judecată din 17 aprilie 2024, instanța de apel a pus în discuție cererea de amânare formulată de avocat, iar Andrei Șoimu, prezent personal, a susținut demersul respectiv, fără a invoca vreo lipsă de împuterniciri sau vreo nevalabilitate a acestora pentru etapa apelului, și fără a formula obiecții privind actele procedurale întreprinse de avocat în apel.

39. În aceste coordonate, dacă Andrei Șoimu ar fi considerat în mod real că avocatul Radu Dubceac nu era împuternicit să îl reprezinte în apel, ar fi avut o conduită consecventă și ar fi contestat imediat demersul de amânare ori ar fi solicitat instanței verificarea împuternicirilor, însă asemenea declarații nu au existat pe parcursul examinării apelului, fiind formulate abia în recurs.

40. Prin urmare, completul califică aceste susțineri ca fiind declarative și tendențioase, formulate post-factum, fără suport în contextul acțiunilor întreprinse de Andrei Șoimu în fața instanței de apel, care a confirmat prin propria atitudine acceptarea reprezentării și a efectelor actelor întreprinse în numele său.

41. Din aceste considerațiuni, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră expedierea deciziei recurate integrale la adresa electronică a avocatului

Radu Dubceac – radudubceac1@gmail.com, ca fiind o comunicare corespunzătoare a deciziei recurentului Andrei Șoimu la 10 februarie 2025.

42. Or, în sensul art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă, culpa reprezentantului este echivalentă culpei părții. Astfel, nu poate fi acceptată o omisiune a unui avocat pentru a justifica începutul curgerii termenului de atac de la o dată ulterioară.

43. În plus, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că și adresa ***** a fost utilizată de recurentul Andrei Șoimu pentru a expedia instanței de apel cererea sa de amânare a ședinței de judecată din 5 iunie 2024.

44. La acea etapă, recurentul Andrei Șoimu nu a indicat că adresa electronică ***** nu i-ar aparține sau ar fi fost utilizată doar ocazional pentru a expedia cererea de amânare a ședinței de judecată în adresa instanței de apel.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că argumentele recurentului privind pretinsa neapartenență a adresei electronice ***** nu sunt credibile în raport cu conduita sa și cu materialele din dosar.

46. Recurentul nu a putut răsturna concluzia logică desprinsă din probele administrate și din comportamentul său, care indică asupra faptului că Andrei Șoimu a utilizat și a gestionat adresa ***** pentru comunicări cu instanța, asumându-și implicit efectele acestei modalități de corespondență.

47. Nu în ultimul rând completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că la 24 octombrie 2024 a fost expediată inclusiv la adresele electronice radudubceac1@gmail.com și alenalpen@mail.ru citația pentru ședința din 13 noiembrie 2024 ora 15:00 (f.d. 202). La ședința de judecată din 13 noiembrie 2024 a fost pronunțat și dispozitivul deciziei (f.d. 207-208).

48. În jurisprudența sa (*decizia nr. 2rc-58/25, §21*), Curtea Supremă de Justiție a promovat ideea că părțile au obligația de a se folosi cu bună credință de drepturile procedurale în virtutea prevederilor art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

49. Inițiind procedura de apel împotriva unei hotărâri judecătorești, apelantul urma să se intereseze periodic soarta dosarului. La fel, apelantul-recurent urma să ia măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care acesta cunoștea (*decizia nr. 2r-435/25, §46-47*).

50. Potrivit art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, decizia integrală se întocmește în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

51. Având în vedere că există suficienți indici pentru a considera că Andrei Șoimu cunoștea despre ședința de judecată din 13 noiembrie 2024, lui îi incumbă obligația

minimă de a se interesa periodic despre stadiul redactării deciziei și etapa la care se află cauza care îl vizează.

52. Chiar dacă s-ar admite poziția recurentului că nu i-ar fi atribuită adresa electronică *****, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că neîndeplinind această diligență elementară, recurentul a rămas pasiv, deși era direct interesat de progresul apelului său. Inclusiv această pasivitate a contribuit la omisiunea de a lua cunoștință în mod fizic de conținutul deciziei atacate.

53. În lumina acestor constatări, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că formularea unei cereri de a face cunoștință cu materialele dosarului (f.d. 217), întemeiată pe o pretinsă necunoaștere a conținutului deciziei Curții de Apel, la o distanță de circa 11 luni de la ultima ședință de judecată despre care recurentul cunoștea.

54. În speță, cererea de a face cunoștință cu dosarul a fost depusă personal de recurent, însă acesta nu a elucidat din ce considerațiuni nu a formulat un astfel de demers în interiorul intervalului rezonabil care decurge din termenul de 45 de zile lucrătoare de la ședința cunoscută din 13 noiembrie 2024, ori imediat după expirarea acestuia, când era de așteptat ca decizia integrală să fie deja redactată și publicată.

55. În consecință, conduita recurentului trădează o pasivitate procesuală incompatibilă cu exigențele art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar invocarea tardivă a unei pretinse necunoașteri a deciziei nu poate funcționa ca un mecanism de corectare a propriilor omisiuni de diligență. Prin urmare, și din această perspectivă, recursul recurentului nu poate fi admis.

56. Referitor la solicitarea de repunere în termen, Completul de judecată subliniază că potrivit art. 434 alin. (2) din Codul de procedură civilă, termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

57. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de către Andrei Șoimu este inadmisibil.

58. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. b), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Andrei Șoimu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat